

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Cur ex S. Augustini, aliorumq[ue] piorum sensu sepeliendi sint Sancti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

minimus natus, quem fratres improbi propter aetatem contempserunt. Cum verò parentes senectute graues, contumeliose ab eis tractarentur, ut improbitatem eorum declinarent, assumpto filio minimo discedunt, ac fugiunt: & laboribus in itinere consumpti moriuntur, defunctorum cineres filius in sui capitis vulnere, quod ense sibi inflixerat, sepelit. Insignem hanc eius pietatem conspicatus, admiratusq; sol, puerum in auem formosam admodum, & viuacem conuertit, crista supra caput eius erecta, ut gloriosi facinoris monumento.

Si non solum Iudæi, sed etiam vel Ethnici defunctos parentes talibus monumentis coluerunt, quanto magis Christiani Christianos sepulchri honore colere, & in memoria habere debent? Neque enim contemnenda & abicienda sunt corpora defunctorum, maximeq; iustorum atq; fidelium, quibus tamquam organo & vasis ad omnia bona opera sanctus vsus est Spiritus. Si enim paterna vestis & annulus, ac si quid huiusmodi, tanto charius est posteris, quanto erga parentes maior affectus: nullo modo ipsa spernenda sunt corpora que utiq; multo familiarius atq; coniunctius, quam qualibet indumenta gestamus. Hæc enim non ad ornamentum vel adiutorium, quod adhibetur extrinsecus, sed ad ipsam naturam hominis pertinent. Vnde & antiquorum iustorum funera officiosa pietate curata sunt, & exequie celebrata, & sepultura prouisa: ipsiq; dum viuerent, de sepeliendis vel & etiam transferendis suis corporibus, filijs mandauerunt, & Tobias sepeliendo mortuos, Deum promeruisse, teste Angelo, commendatur. Ipse quoque Dominus die tertio resurrecturus, religiosa mulieris bonum opus predicat, predicandumq; commendat, quod unguentum pretiosum supra membra eius effuderit, atq; hoc ad eum sepeliendum fecerit. Et laudabiliter commemorantur in Euangelio, qui corpus eius de cruce acceptum diligenter atque honorifice regendum sepeliendumq; curarunt. Verum ista auctoritates non hoc admonent, quod insit ullis cadaveribus sensus: sed ad Dei prouidentiam, cui placent etiam talia pietatis officia, corpora quoque mortuorum pertinere significant, propter fidem resurrectionis astruendam. Hinc Christiani quidem omnes, mortuos suos sepeliunt, & plerumq; quò quis sanctior est, seu qui sepelit, seu qui sepelitur, eò maiore cultu solet sepelire alios, vel ipse sepeliri. Sed curant maximè sanctis locis condi, qui sunt sancti, ibi enim & fruuntur Ecclesie precibus

IV.

S Augustin.
lib. 1 de cicic.
cap. 13.

S. Gregor 13.
dial. cap. 11.
Sur. Tom. 5.
10. Octobr.

precibus animæ, & tuta sunt corpora eorum à veneficis & veneficorum magistris Stygijs. Qua de causa S. Cerbonius, in ea Populonij Ecclesia, cui præerat, sepulchrum sibi præparavit, & per miraculum, non obstantibus Longobardis Italiam vastantibus, pluviaque copiosa extra nauem, quâ vehebatur eius sacrum corpus, cadente, eò perlatus, & tuto sepultus est.

V.

Gen. 49. & 50.

Ergo igitur Catholicos suos honorat Ecclesia sepultura Ecclesiastica, quæ & à loco sacro, & à precibus viuientium, & à sacrificijs, ac eleemosynis, & aspersione aquæ benedictæ, ijs, qui capaces sunt, multùm confert. Iacob sanè & Ioseph Patriarchæ in Ægypto mortui, in terra promissionis sepeliri voluerunt, in qua Christus erat nasciturus, & templum Domini futurum.

S. Cyprian.
lib. 1. ep. 4.

Hinc D. Cyprianus perstringit Martialem quemdam, quòd filios suos, exterarum gentium more, apud profana sepulchra deposuerit. Indicat ergo iam tum cœmeteria fuisse pro Christianis con-

Gregor. Tur.
de glor. Con-
fess. cap. 106.

Iuo ep. 129.

Clem. Rom.

lib. 6. Constit.

Apost. c. 30.

Dionys. Areopagita. c. 7. de

Eccles. Hier.

arch. Ambros.

lib. de Abra-

ham. cap. 9.

Hieronym. in

vita Paulæ &

Fabiolæ. Au-

gustin. lib. de

eurapro mor-

tuis. cap. 14.

Greg. lib. 3.

dial. cap. 13.

Platina. in

Gregor. VI.

Pontif.

V. Beda li. 4.

hist. Angl. e. 7.

& ex eo Baro,

secrata. Quod planiùs etiam docet Gregorius Turonensis & Iuo Carnotensis. *Conuenite in cœmeteria*, ait Clemens Romanus, *sacros libros in ijs legentes, & psallentes pro his, qui dormierunt.* Et Dionysius Areopagita: *His peractis*, inquit, *Pontifex condit in loco dignissimo corpus, cum alijs sui ordinis corporibus sacris.* Quin & in templis ipsis sæpe sepultos fuisse fideles, testantur Ambrosius, Hieronymus, Augustinus, Gregorius. Ob quam causam Gregorius Sextus Pontifex, cum multa bona fecisset, & vicissim graues haberet obtrectatores, atque inter eos etiam Cardinales nonnullos, teste Platina, moriturus Cardinales ad se vocatos verbis castigauit, eò, quòd quæ iuste & sanctè fecisset, ipsi inuore moti reprehenderent: *Et, ut inquit, scire possitis, ubi mortuus fuero rectè an perperam fecerim, corpus meum ante fores Ecclesiæ sitite vestibibus oneratas: Si diuino nutu aperientur, censeote me dignam Christianam sepultura: sin secum, corpus meum vnà cum anima damnatum, quòd volueritis, eicitote. Fecere mandata Cardinales, itaque porta, coorto graui vento, aperta sunt, & corpus cum admiratione omnium, & opinione magna sanctitatis introlatum est.* Est itaque Deo cura, non tantùm de animabus, sed etiam de corporibus suorum famulorum, quid ni & famularum? Fusè refert Beda historiam de quadam Britannia Abbatisa Edilburga dicta, cui, tempore pestis,